

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema LXXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

2. An non pro lucro reputandum est, si corruptibile, infirmum, & ignominiosum macetur in corruptibile, validum & gloriosum. Quod fit per mortem cum seminantur corpora nostra in terram, 1. Cor. 15. v. 42. Et corpus fit glorificatum, Phil. 3. v. 21.

3. Cumque videatur mors damnosa esse, eo quod prius hominem amicis charissimis, & bonis omnibus terrenis, ex contrario parer, quod lucrum sit maius: quia per mortem demum coniungimur cum charissimis & sanctissimis maioribus, & pro terrenis bonis consequimur celestia.

4. Maximum itaque lucrum est, quod per mortem peruenimus ad coronam immarcescibilem gloriæ, 1. Pet. 5. v. 4. 2. Tim. 4. v. 8. & coniungunt illa nos cum filiis Dei.

Vbi quidem hoc sciendum, quod mors per se nobis hoc non præstaret, nisi per mortem Christi ita esset (vt sic dicamus) reformata & in melius transmutata Christus enim sua morte nostram sic sanctificauit, vt quod nostrum fuisset maximum damnum, iam cesserit in nostrum maximum commodum.

V S Y S. Cur itaque mortem sic horremus? Da wir doch sonst alle gern gewinnen.

Lucrum est, non damnum. Quin igitur potius ingemiscientes expectamus liberationem cum omni creatura, Rom. 8. v. 2. & desideramus domi esse, 2. Cor. 5. v. 2.

F I N I S.

THEMA LXXI.

Phil. 1. v. 23.

Cupio dissolui & esse cum Christo, quod & melius esset.

DISPOSITIO.

In hoc capite Paulus Apostolus ostendit, quod seiat, nondum instare vitæ suæ finem, v. 25. Et tamen optat mori; si peccata ipsam sit optio. Et hoc expresse addit, quod

R I 3   viuere

viuere quidem cupiat, si Deo ita videatur, propter Philip- penses & alios, vt diutius possit facere officium in Eccle- sia. Quantum vero ad se attinet, dicit, melius fore si mori- riatur. Apparet hic pietas Pauli, & immitatione digna est illa Apostoli *invidia* & promptitudo, quod semper acqui- escit in voluntate diuina. Ideoque hunc locum paulo al- tius considerabimus, dicturi:

1. Quam promptus & paratus sit mori. *Wie lustig vnd gutwillig er sey zum sterben.*

2. Quæ huius promptitudinis causa.

II. Pars.

Vix quisquam est, qui si optio penes ipsum esset, non e- ligeret vitam quam mortem. Vide querelam His- toricæ, Esa. 28. v. 10. & seqq. Et nemo tam senex, neque tam miser, qui se non annum viuere posse putet.

Quod si vero interdum cupiunt mori homines, illud ex impatientia plerumque prouenit, & tunc cupiunt mori cum vel sunt in magnis tribulationibus: vel nõ omnia ad nutum succedunt. Elias cum fugeret ab Isabele, rogat vt tollatur anima eius. Id certe infirmitatis erat: quia timebat vitæ suæ, 2. Reg. 19. v. 4. Rabel ex impatientia, quia sterilis, optat mori. Ge. 30. v. 1. Hiob ex impatiētia suspē- dium optat animæ suæ, Hiob. 7. v. 15. Sic de ceteris. Gen. 27. in fine, Saram tædet vitæ suæ.

Tale desiderium Paulus non habet, nec ex impatientia mori cupit: quin imo officii causa paratus est diutius viuere, & seruire Deo, vt patet ex sequenti v. 24.

At si Deo ita videretur, promptus & paratus esset, et- iam iam hac hora emigrare. Nec simpliciter tantum ait, Cupio mori sed *in christo* exo. Magno se desiderio teneri, dicit. *Hab ein Lust darzu*

Locvs. Idem debet esse affectus in nobis: vt nec Deo inuitio velimus viuere, nec ipso volente recusemus mori. Sic enim peccant, qui Deo inuito aut nondum euocā- te volunt mori (quos se vitæ tædiū cepit) cum teste Hie- rony-

noy mo De
erant e
us, cū Deus
tas fugiunt
nori animo
Gen. 27. v.
Dauidem &
iuitates, Ioh.
et, Luc. 2.
Libera nos

At, inq
promptus e
Whitman
24. Audi
terit. Id em

1. Non

Luc. 2. v. 2

Indicat

inuis vitæ

infectos qu

tantur coll

Quia ita

scorum Pau

liberati.

1. Non pu

esse cum Ch

stephanus

3. Quia

inno terran

tem Chris

telius.

Vers Es

laudimme

onymo Deus non velit recipere animas, quæ ipso nolente exierunt de corpore: sic etiam peccant qui inuiti moriuntur, cū Deus renocare voluerit, & indignabundi sub umbras fugiunt. Patriarche *ſaturi dierum* fuiſſe leguntur, & mori animo promptiſſimo.

Gen. 25. v. 8. & 35. v. 29. 1. Par. 30. v. 28. Job. 42. v. 17. Vide Dauidem & Joſuam de morte diſſerentes, cum illius hora iſtaret, Joſ. 23. v. 14. 1. Reg. 2. v. 2. Simeon, Nunc dimittis ait, Luc. 2. v. 29. Semper enim oramus, Fiat voluntas tua, Libera nos à malo.

II. *PARs.*

At, inquis, amara morſe eſt, & dura eſt via illa, quis promptus eſſe poteſt? Wer kan luſtig darzu ſeyn. *Kein Wårnlein ſo klein, es fråmmet ſich wann es getretet wirdt* Reſp. Audiamus igitur, quid Paulum tam promptum fecerit. Id enim ex verbis ipſius colligere licet.

1: Non dicit ſe cupere mori, ſed habere *ἐπιθυμῶμεν εἰς τὸ κἀλευσθαι*. Solui cupit. Fere eadem eſt phraſis Simeonis. Luc. 2. v. 29. *Νῦν ἀπαλεύεις*. Nunc ſoluis ſeruum.

Indicat hæc phraſis, nos eſſe hic miſeris & moleſtiis huius vitæ ligatos tanquam boues ſuo iugo: aut equos iunctos quadrigis. Illi gaudent cum tempus a deſt, vt ſoluantur colla ſumantia.

Quia itaq; dira paſſus eſt Paulus (vide catalogum paſſionum Pauli, 2. Cor. 1. 1. à v. 24. ad finem) cupit tandem liberari.

1. Non putant ſe anima & corpore periturum, ſed cupit eſſe cum Chriſto. Iſ vero eſt in gloria patris, quem videns Stephanus lætatur, Act. 7. v. 56.

3. Quia melius ſcit eſſe cum Chriſto, ideoque lubens tunc terram relinquere cupit. Nec melius tantum ait eſſe cum Chriſto, ſed *πολλὴ μῆλον κείνου*: multo & longe melius.

Vs vs Eaſdem rationes quiſq; Chriſtianus conſideras, hæud immerito cū Paulo deſiderabit emigrare ex hac vita

Rr 4 1. Quis

1. Quis enim mercenarius non desiderat umbram & quietem? Hiob. 7. vers. 2. Quis ligatus non cupit solui? Rom. 7. v. 24.

Neque hic opus plura addere de miseria humani generis, quam ipsa experientia docet.

Mirum ergo nos malle quoridie cruce premi, quam quiescere à laboribus, Apoc. 14. v. 13.

2. Deinde quis non cupiat esse cum Christo, qui vnico hoc optauit, vt simus vbi ipse est, Joh. 17. v. 24. Et omnes traham ad me, Joan. 12. v. 32. Quis non sequi cupiat trahentem & euocantem? præsertim cum velit nos facere coheredes, Rom. 8. v. 17. Ipse dicit, hæreditate regnum, Matth. 25. v. 34.

3. Cumque multo & longe melius sit tibi viuere cum Christo, quam hic in mundo habere pressuram, Joh. 16. v. 33. in sancti sunt, qui miseriam non cupiunt permutare cum abundantia gaudiorum, Psal. 16. v. vlt. quam oculus non vidit, Esa. 64. 1. Cor. 2. v. 9.

F I N I S.

T H E M A LXXII.

Phil. 2. v. 12.

Cum timore & tremore vestram ipsorum salutem operemini.

D I S P O S I T I O.

Omnium Christianorum hoc præcipuum esse debet studium, vt salutem æternam consequantur. Ideo Petrus hortatur, 2. Pet. 1. v. 10. Firmam facite electionem vestri. Et hoc loco Paulus, operemini salutem vestram. Si enim maxime homo esset felicissimus in his terris, & possideret omnes mundi thesauros; iacturam autem faceret animæ suæ, esset is omnium miserissimus, Matt. 16. v. 26. Cum itaque congregati simus hoc tempore in funere eius defuncti, de cuius salute nihil dubitamus, operæ precium

erit